

چهارشنبه ۸ شهریور ۱۳۹۶ **۸ ذی‌الحجه ۱۴۳۸** **۳۰ آگوست ۲۰۱۷**

خوره جنوبی

علی کرابایی

هرگز فراموش نمی‌کنم. افشین قطبی که پس از چندین تصمیم اشتباه روی نیمکت تیم ملی نشسته بود و به لطف دوستان رسانه‌ای‌اش به‌گوش مردم رسانده بود که در کره را بهتر از کف دست می‌شناسد، چطور ناامیدمان کرد. متأسفانه آن روزها در فدراسیون فوتبال کسی هنوز نمی‌دانست که اولین نیاز سرمربی تیم ملی این تیم حریف را، پارک جی‌سونگ چطور تمام امید است که فوتبال تیم خودش را بشناسد و بعد بازی با کره حریف را، پارک جی‌سونگ شکست خورده بود ناامیدمان را کور کرد و تیم از پیش صعودکرده‌اش یک پیروزی مقابل ایران، مقتدرانه‌تر به جام‌جهانی رفت. فراموش‌کردنی نیست آن نسل وست‌داشته‌نی مردمی فوتبالیست‌ها چطور به خاطر تصمیمات اشتباه از جام‌جهانی بازماندند.

از انتخاب علی دایی به عنوان سرمربی، به عنوان ششمین گزینه از پنج گزینه‌ای که بیشتر معرفی شده بودند تا شکست مقابل عربستان در تهران و مقابل چشمان رییس‌جمهور و تا شادی پس از گل پارک جی‌سونگ. نزدیک هشت سال از آن روزها می‌گذرد و ذهن یک خوره فوتبال هیچ‌وقت از این اتفاقات تلخ پاک نمی‌شود. خصوصا وقتی تیترو روزنامه که نوشته بود «خوره جنوبی» را خوانده باشی و حالت بیش از پیش گرفته شده باشد، برای همیشه یک گوشه ذهنت ثبت می‌شود.

همیشه مثل مارگریده‌ها از کره می‌ترسم. حتی حالا که هر بار مقابلشان قرار می‌گیریم، خیالمان از همیشه راحت‌تر است هم از کره می‌ترسم. آنها کسانی بودند که تمام آرزوی یک نوجوان را درددیدند. در همان سال‌هایی که به‌خاطر یانگو و جومونگ مردم با کره‌ای‌ها مهربان بودند

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

مانند کشتی، جودو و بوکس هم در جایی که کره جنوبی حضور دارد، چندان ورزش‌های جذابی نیستند و داوری آنها حال به‌هم‌زن می‌شود؛ کشتی عبدولی در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴ را به یاد بیاورید.

نمی‌خواهم نفرت‌پراکنی کنم و متهم شوم که زندگی را بسپار احمقانه و تیره می‌بینم. اما فقط به عنوان یک بغض، از کره یاد می‌کنم؛ بغضی که همیشه هر جا می‌خواستم از چیزی لذت ببرم، در دنیای دیوانه‌وار ورزشی خودم تبدیل به اشک شده. اما حالا به راحتی مقابل آنها پیروز می‌شویم. کی‌روش با مشت‌های گره‌کرده به سمت مربی کره‌ای که دوست داشت همراه ازبکستان به جام‌جهانی صعود کند، خوشحالی می‌کرد و من از او خوشحالت می‌شتم‌هایم را گره کرده بودم و با یک پرچم که میان آنها بود در خیابان ولی‌عصر می‌دویدم. حالا با حضور کی‌روش و سردار آزمون نیازی نیست ثانیه‌ها خیره به ورد و دعاخواندن جواد نکونام بشویم تا ضربه ایستگاهی‌اش به دیوار دفاعی کوبیده شود. دائم به این فکر می‌کنم چقدر خوشبختم حالا که در اینقدر راحت می‌بریم، و هر بار با آنها هم‌گروه می‌شویم ذوق می‌کنم. فراموش نکردم که در ابتدای متن گفتم از کره می‌ترسم. واقعا می‌ترسم؛ اما یک ذوقی هم دارم. حالا که از آنها قوی‌تر هستیم و می‌توانیم بیرمشان، برایم این ترس لذت‌بخش است. هنوز هم البته وقتی یاد مشت‌های گره‌کرده پارک مقابل رحمتی که میوه‌ت و نکونام که ولو شده بود می‌افتم، وجودم می‌لرزد.

متشکرم از کی‌روش که مرا از کابوس کودکی و نوجوانی‌ام نجات داد. منتظرم که با کابوس باخت‌های پشت سر هم در جام‌جهانی هم تمام شود.

بعدت فهمیدم مقوله تاریخ‌سازی در کره جنوبی یک امر عادی است و انگار که بنیان کشور روی همان است. مردمی که می‌خواهند به هر قیمتی تاریخ و افتخار داشته باشند؛ به قیمت آبروبریزی در داوری فوتبال و ن‌توانود. به قیمت ساختن فیلم‌های افسانه‌ای از تاریخ نداشته کشور

و فروش آن به کشورهایی مانند ایران. ورزش‌هایی

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ

و مردم کره با یانگو و جومونگ